ANUL XVI. — No. 3311

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni . . . . . » 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari » 2000
Un număr vechiu . . . . . » 4

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF

TELEFON { Direcția . . . . 3.26.60 / Administrația . . 3.26.60 / Redacția 3.26.69

6 pagini — 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Marți, 21 Noembrie 1939

DIRECTOR: AL. MUNTEANU

Proprietatea:
GAZETA SPORTURILOR S. A
Inscrisă în reg. public. Tribunalul Ilfov
Secția I com. sub No. 282/1938

BIUROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2
București

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ULTIMUL MATCH, ULTIMUL SUCCES

BUCUREȘTI-BERLIN 1-0 (0-0)

SIPOȘ A FOST CEL MAI BUN JUCĂTOR DE PE TEREN ȘI FACTORUL DETERMINANT AL VICTORIEI ROMANEȘTI

Oaspeții au jucat frumos și au muncit mult. Însă numai atât

Brendt, centrul atacant al berlinezi lor a depășit atât pe Negrescu cât și pe Lupaș, — care a închis ochii și lasă impresia că spune «fie ce o fi»

în aplicarea metodei pe care o utilizează în toate cluburile și echipele lor — W.M. — au făcut un foarte bun joc de asociație și au reușit ceiace și-au propus: să primească pe cât posibil, cât mai puține goaluri. In schimb, n'au avut acele trei individualități proeminente pe care le presupune metoda W.M. aripele și centrul înaintaș. Acești trei jucători au fost ușor neutralizați de apărătorii noștri, care la un moment dat au făcut chiar imprudența de a le lăsa prea mult câmp liber.

Dealtfel nu a fost singura greșală de metodă și de tactică a echipei române. Scăderile mari, jocul inegal al echipei Bucureștilor are explicația în dezorientarea tactică și metodică a reprezentanților noștri, cărora una li s'a spus în ședințele teoretice, alta au făcut la antrenamentele practice și cu totul altceva li s'a spus să facă la match. De aci o zăpăceală, o dezorientare care explică scorul redus — ineficacitatea «unsprezecelui» bucureștean.

Să ne explicăm — sau să căutăm să reconstituim procesul de calcul și raționament pe care l-a urmat sfătuitorul tactic al românilor.

După cele două matchuri cu Ungaria, selecționeurul unic, care este desigur un specialist și un studios, a fost impresionat de criticele ce s'au adus modului cum a fost aplicată de echipele naționale metoda în dublu v. Un moment a reacționat. «Nu se poate, metoda e bună; e doar fructul cercetărilor mele de o viață». Apoi a reflectat. A avut ezitări. Dar dacă nu e completă? Dacă are o tendință prea defensivă maniera în care preconizează dânsul aplicarea metodei în dublu v ?..

«Nu, nu se poate! Eu am dreptate!..» a căzut până la urmă de acord cu judecata sa d. Economu.

A venit însă matchul cu Berlinul. D. Economu știe, cum știe oricine, că germanii practică metoda W. M. — o metodă pur defensivă, combinată de un doctrinar englez pe care l-au exasperat înfrângerile suferite de Arsenal în jocurile pe teren străin ale campionatului.

«W.M.» este reflexul teoriei că «cea mai bună înaintare este o apărare bună» — ca un paradox al celeilalte teorii care spune exact contrariul: «cea mai bună apărare este o înaintare bună».

W. M.» este o metodă excelentă. Pentru englezi sau pentru germani însă, care au în sângele și în temperamentul lor simțul disciplinei și al stăpânirii.

Pentru alte popoare care au mai multă fantezie, mai multă vioiciune, pentru francezi, pentru italieni pentru români, este absurdă. Francezii au adoptat-o cândva, sfătuiți de antrenorii englezi ai cluburilor din prima ligă și au ajuns la rezultate catastrofale. Au renunțat însă repede. Italienii nu au încercat-o măcar. In România, în fine, a fost introdusă de Platko, cu rezultate foarte bune. Dar rezultatele nu s'au datorit felului cum a fost înțeleasă metoda de Venus, ci faptului că era o metodă, în timp ce adversarii Venusului nu aveau nici o metodă, (cu excepția Ripensiei, care juca pe atunci cu o tendință de dublu v)

Echipa României a jucat însă întotdeauna după metoda în dublu v. Metoda ortodoxă în dublu v. E adevărat că niciodată nu s'au dat îndrumări speciale echipei naționale. E adevărat că echipa României n'a avut, până la numirea selecționeurului unic, îndrumători tactici.

Ne reamintim totuși că există printre conducătorii F. R. F. A. un oficial, prezent la toate jocurile echipei naționale române, care îi dădea o indicație tactică: «Jucați în dublu v. Covaci și Bodola (mai înainte erau Deșu sau Schwartz sau ori care altul) veniți înapoi când echipa este în apărare».

O singură indicație tactică. Fără prea multe zorzoane. Una simplă. Dar care se potrivea foarte bine temperamentului jucătorilor noștri.

D. Economu a adus multe lucruri noui în pregătirea echipelor reprezentative. In primul rând, d-sa a pus însfârșit în aplicare ceeace am cerut noi de atâția ani: O POLITICA A ECHIPEI NAȚIONALE.

A adus apoi moravuri noui în programul de cantonament; a adus multă seriozitate în pregătirea tehnică și morală a jucătorilor înaintea unui joc internațional; a adus mentalitatea că jucătorul care îm-

(Continuare în pag. 3-a)

Engelbrecht se apropie de poartă. Dar Sfera și Rășinaru îi vor împiedica acțiunea

CONSIDERAȚIUNI

Undeva, în vest, pe un front lung de oțel și beton, o întreagă generație a unor popoare civilizate, un tineret splendid, crescut în principiile curate ale ideii sportive care a cucerit epoca de după războiul din 1914—1918 — falnice coloane de atleți frumoși, se sbat în incertitudinea clipei următoare și se bălăcesc în noroiul tranșeelor proaspete. Tineri cari nu de mult s'au înfruptat din toate bucuriile vieții și ale tinereții, care s'au împărtășit din satisfacțiile competiției sportive, stau sub cătile de oțel și sfredelesc cu ochii — singurii care se mișcă în nemișcarea pândei — intențiile inamicului. Groaznică așteptare a unui destin crâncen, cărora nu-i pot împiedica mersul.

La București, într'o zi blagoslovită de toamnă, cu un soare strălucitor ca pe țărmurile Adriaticei, 11 atleți minunați — exponenții unei întregi generații de tineri sportivi, sburdă pe gazonul unui stadion, sub privirile îndrăgostite ale unui public fericit, într'un cadru magnific și într'o atmosferă de optimism.

Nu știm dacă îndrăgostiții stadionului de sport au putut simți vreodată, în vremuri normale, ceeace, desigur, au simțit ieri, în cadrul acela sărbătoresc și senin dela ANEF.

Nu știm dacă, vreodată, ni s'a revelat cu mai multă pregnanță simbolul și frumusețea care se ascunde în spatele unei manifestări sportive — ca ieri, când atleții noștri s'au măsurat loial, cu armele talentului lor natural, cu reprezentanții footballului berlinez, ai unei țări care susține un război istovitor, dar care nu-și pierde cumpătul și nu vrea să renunțe la aceste bucurii pe care sportul secolului XX le oferă tineretului său.

Adevărată sărbătoare pentru cei cari au avut prilejul de a asista la acest spectacol, unde au triumfat ideile umanității și s'au evidențiat speranțele pe care poporul nostru, încrezător în justețea rațiunii sale de a exista și de a se desvolta, le pune într'un viitor liniștit, în colaborarea dreaptă, cinstită și pașnică dintre popoarele lumii.

Splendide momente de destindere sufletească, în clipe când nervii fiecăruia sunt puși la încercări atât de grele.

L-am remarcat un moment pe d. ministru general Gabriel Marinescu, acela care a realizat acest spectacol. Am avut pornirea de a-i striga, de sus de unde ne aflam, toată gratitudinea noastră pentru înțelegerea cu care a știut, în zilele de panică morală care au urmat declanșării războiului, să lase liberă, ne, stingherită, activitatea sportivă.

Senzațiile de liniște și optimism pe care le-am încercat ieri și în alte împrejurări, toată atmosfera de calm și încredere pe care le degajează o manifestare sportivă, se datoresc inițiativei ministrului nostru, omului care s'a identificat cu năzuințele sportivilor români. Iată deci am ținut, înainte de a ne ocupa de migăloase chestiuni de tehnică pură, să aducem un omagiu călduros, expresia recunoștinței noastre, președintelui FRFA și să-i urăm un entuziast «la mulți ani» în ziua când își serbează aniversarea nașterii.

ECHIPA BUCUREȘTILOR A CAȘTIGAT PE MERIT

După un joc corect, care uneori a fost de cea mai bună clasă europeană, iar alteori a avut scăderi, echipa Bucureștilor a câștigat. A câștigat la limită,, cu 1-0. multumită goalului înscris în repriza doua de Sipoș. Dar trebuia să câștige cu un scor mult mai convingător, 3 sau chiar 4 la zero, dacă apărarea oaspeților nu era atât de ermetică, dacă portarul german nu ar fi avut atâta șansă și mai ales dacă echipa română n'ar fi făcut greșeli de tactică.

Oricum, victoria — pe care am prevăzut-o dealtfel — este foarte frumoasă, cu atât mai mult cu cât este pentru prima oară că footballul nostru triumfă în contactul cu footballul german.

●

Jocul a fost, în general, de o factură bună. Germanii, foarte corecți

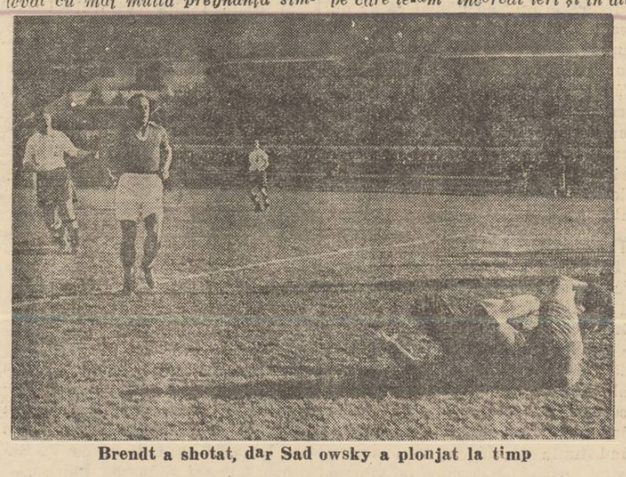

Brendt a shotat, dar Sad owsky a plonjat la timp

Intre tribună și peluză

Matchul dintre Berlin și București a redat Capitalei ritmul caracteristic marilor partide internaționale. De bună seamă că cetățeanul nostru simte metamorfoza pe care o suferă Capitala atunci când are loc o partidă de mare calibru. Lumea se îndreaptă în șiruri lungi spre stadion, vehiculele au o singură țintă, iar vreme de câteva ore Bucureștii trăiește sub febra evenimentului care are loc la ANEF.

Ieri a fost și o zi minunată de toamnă. Un soare cald, prietenesc a îndemnat lumea să iasă din bârlog. Calea Victoriei a fost la ora dejunului plină de lume iar la ora partidei puhoaiele s'au revărsat spre strada Uranus.

De când d. ministru Gabriel Marinescu este și conducătorul Federației, se circulă într'o ordine care ar invidia-o toate capitalele din Europa. Astfel nu am avut de înregistrat absolut nici un incident pe stradă sau pe stadion.

●

Tribuna a fost foarte populată. Impreună cu cele două peluze putem cifra asistența la 25.000. Firește, contigentul cel mai mare îl formează bărbații cari au venit cu măsură de precauție în paltoane. Doamnele, au avut un prilej unic să arboreze blănurile de iarnă deși soarele pleda mai de grabă pentru pardesiul larg de sport. In tribuna centrală nu a mai fost un loc. Bufetierul care nu a mai avut de vândut limonezi, s'a ocupat cu licitația de scaune și bănci. Un scaun a fost închiriat cu doui poli iar o bancă de lemn cu trei până la patru poli. Viața se scumpește pretutindeni..

●

Lumea bună a venit cu mașini luxoase. Dominau mărcile germane. Pe strada Militari, unde au fost parcate mașinile, am putut admira o serie întreagă de Horchuri, Mercedesuri și tot ce produce Auto Union. Nenumărate vehicule au venit din Ploești iar altele de mai departe. O mașină prăfuită a venit tocmai din Austria. A putut fi admirată după numărul caracteristic și svastica depe steagul roșu care stătea pe radiator.

●

Matchul nu a pasionat prea mult asistența. Rar am văzut ca publicul să fie mai pasiv la un match de foot ball. Dacă germanii cari erau în

(Continuarea în pag. 3-a)

După un an de zile...

NAE MARASCU

— Câteva amintiri —

La Cimitirul Bellu s'a comemorat ieri dimineață un an dela dispariția mult prea timpuriu a aceluia ce a fost internaționalul Nae Mărăscu.

De numele lui este legat începutul sportului românesc. Cu Nae Mărăscu a dispărut ultimul reprezentant al generației ce debutase în anul 1913 și rămăsese concurent activ până în 1938. Peste 25 ani de sport activ — atletism din 1913 până în 1924 iar rugby și tir din 1914 până cu câteva zile înainte de moarte, când fusese la o vânătoare.

Nae Mărăscu s'a născut dintr'o familie de sportivi. Răposatul său tată — Constantin Mărăscu, boer din Svorsca (Dolj), a fost printre primii membri ai Jockey Clubului Român și câștigător al Derbyului Român, a fost apoi până în 1927 un pasionat vânător președinte a mai multor societăți vânătorești. Tot Const. Mărăscu a fost — poate — singurul român care a câștigat la Viena derbyul calului de trap.

Nae Mărăscu venit pe lume în Septembrie 1898 a fost crescut la moșie sub supravegherea părinților săi și a 2 «Freulein-e».

De mic copil a fost răsfățat și a dat dovadă de multă aplicație pentru sport (pe atunci de sburdălnicie). La vârsta de numai 9 ani tatăl său i-a cumpărat un automobil din Viena (când câștigase Derbyul de Trap) un «Austro-Daimler» — după puțin timp a obținut din Craiova permisul de condus.

In București Nae a fost adus numai la epoca de școală. Școala primară (în particular) și apoi primele clase le-a făcut la Schewitz-Thierin — mai târziu trecând la Mihai Viteazul, unde a fost prin-

(Continuare în pag. 6-a)

Echipele fotografiate înainte de match